LITTLE KITES MAGAZINE

HIMAYATHUL ISLAM HSS
Kozhikode-1

LITTLE KITES

MAGAZINE

HIMAYATHUL ISLAM HSS

little kites is an organization working under "KERALA INFRASTRUCTURE AND TECHNOLOGY FOR EDUCATION".

This organization is running in all hightech schools of kerala. It is helpful in empowering the knowledge and experience of students in the growing IT industry. Students get familiarised with subjects like graphics,animation, programming
robotics etc

we HIMAYATUL ISLAM H.S.S are proudly presenting our digital magazine prepared by our little kite masters before you.

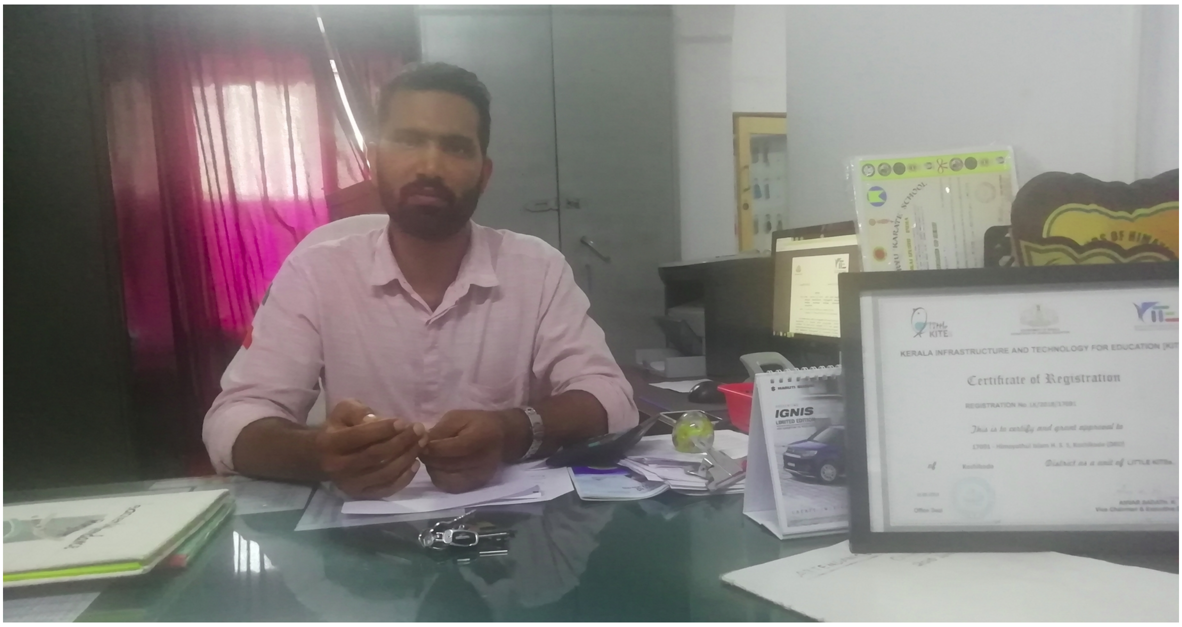

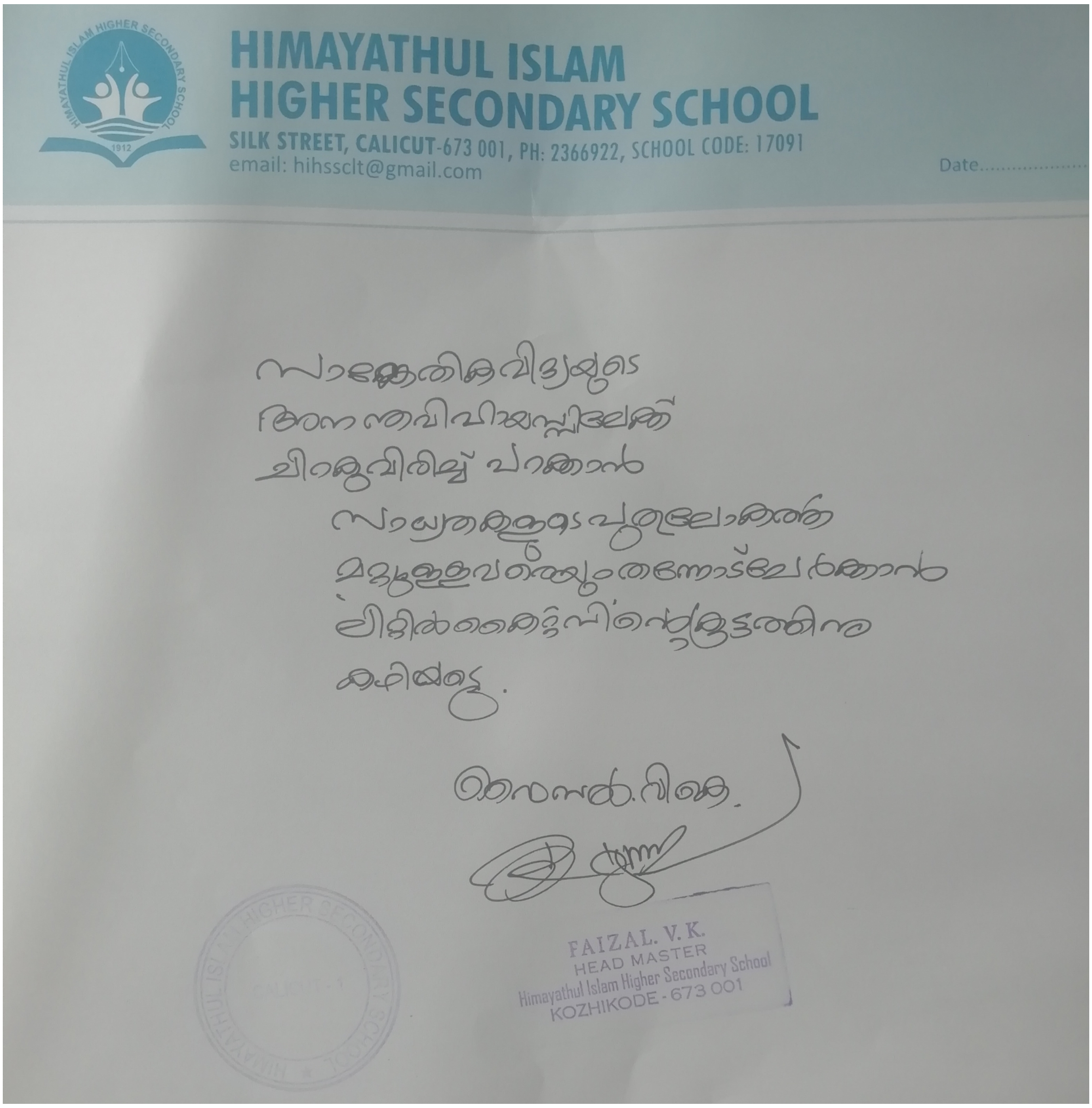

HIMAYATHUL ISLAM HIGHER SECONDARY SCHOOL
SILK STREET, CALICUT-673 001, PH: 2366922, SCHOOL CODE: 17091
email: hihssclt@gmail.com

Date.....................

സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ
അനന്തവിഹായസ്സിലേക്ക്
ചിറകുവിരിച്ച് പറക്കാൻ
സാധ്യതകളുടെ പുതുലോകത്ത്
മറ്റുള്ളവരെയും തന്നോട് ചേർക്കാൻ
ലിറ്റിൽകൈറ്റ്സിന്റെ കൂട്ടത്തിന്
കഴിയട്ടെ.

ഫൈസൽ.വി.കെ.

FAIZAL. V.K.
HEAD MASTER
Himayathul Islam Higher Secondary School
KOZHIKODE - 673 001

നവകേരളം

"ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്" എന്നറിയപ്പെടുന്ന കേരളത്തിന്റെ 62ാം ജന്മദിനമാണ് നാം ആഘോഷിക്കുന്നത്. 1956 നവംബർ ഒന്നിനാണ് നമ്മുടെ കൊച്ചു നാട് ഒരു സംസ്ഥാനമായിതീർന്നത്. 14 ജില്ലകളുള്ള കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം തിരുവനന്തപുരമാണ്. 38,863 ച.കി.മി ഉള്ള നമ്മുടെ നാട്ടിൽ 44 പുഴകളാണുള്ളത്. അതിൽ 41 എണ്ണം പടിഞ്ഞാറോട്ടും 3 എണ്ണം കിഴക്കോട്ടും ഉള്ളവയാണ്. 75 താലൂക്കുകളും 6 കോർപ്പറേഷനുകളും 1572 വില്ലേജുകളും നമ്മുടെകേരത്തിൽ ഉണ്ട്. 20 ലോക്സഭകളും 9 രാജ്യസഭകളും നമുക്കുണ്ട്. വേമ്പനാട്ടു കായലാണ് ഏറ്റവും വലിയ്യ കായൽ. വലിയ പുഴ പെരിയാറാണ്. വടക്ക് കർണാടകയും തെക്കും കിഴക്കും തമിഴ്നാട്ടും പടിഞ്ഞാറ് അറബിക്കടലുമാണ്..

നമ്മുടെ ഔദ്യോഗിക വൃക്ഷം തെങ്ങാണ്. കേരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ നാടായതിനാലാണ് കേരളം എന്ന പേര് വന്നത്. നമ്മുടെ ഭാഷ മലയാളമാണ്. നമ്മുടെ മാതൃഭായാണ് മലയാളം. നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി ഇ.എം.എസ് നമ്പൂതിരിപ്പാടാണ്. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ്യ ജില്ല പാലക്കാടാണ്. ചെറുത് ആലപ്പുഴയുമാണ്.

കേരളത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പത്രും രാജ്യസമാഹാരം ആണ് ഇടുക്കി ഡാം ആണ്. ആദ്യത്തെ എൻജിനിയറിങ് കോളേജ് തിരുവനന്തപുരം എൻജിനിയറിങ് കോളേജ് ആണ്.

ശാസ്താംകോട്ടയാണ് കേരളത്തിറ്റെ ശുദ്ധജലതടാകം. ബേക്കലേ ഫോർട്ട് കേരളത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ടൂറിസ്റ്റ കേന്ദ്രമാണ്.

കേരളത്തിന്റെ പരമ്പരാകത കലാരൂപങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് കഥകളി. തെയ്യം, കണിയാർക്കളി, പടിയണി, എന്നിവയാണ് മറ്റ കലാരൂപങ്ങൾ. പച്ചപ്പ് നിറഞ്ഞ ഈ കേരളം ഇപ്പോഴും ജനസമൃദ്ധവും സമ്പൽസമ്പന്നവുമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടായ കേരത്തിൽ ജനനം കൊണ്ടതിൽ ഞാൻ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു.

എന്റെ കേരളം

ഇന്ത്യയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറേ അറ്റത്തുള്ള സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. കേരളത്തിന്റെ കിഴക്ക് തമിഴ്നാട്ടും വടക്ക് കർണാടകയും കിഴക്ക് അറബിക്കടലുമാണ.
കേര വൃക്ഷങ്ങൾ തോങ്ങി നിറഞ്ഞ നാടായതിനാൽ കേരളം എന്ന പേര് വന്നു. കേരളത്തെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട് എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. 1956 നവംബർ ഒന്നിനാണ് ഭാഷാ

അടിസ്സ്ഥാനത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടത്. കേരളത്തിന്റെ മുഖ്യ മന്ത്രി പിണറായി വിജയൻ ആണ്. ഗവർണർ ജസ്റ്റിസ് പി. സദാശിവം ആണ്. കഥകളി, തെയ്യം,കളരിപ്പയറ്റ് എന്നിവ കേരളത്തിന്റെ തനത് കലാരൂപങ്ങളാണ്.

സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങളുടെ നാടാണ് കേരളം. വൈവിദ്യമാർന്ന ഭൂപ്രകൃതിയാൽ സമ്പന്നമായ കേരളം ലോകത്തിലെ സന്ദർശനം നടത്തേണ്ട സ്ഥലങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഇടം നേടുന്നു. കേരളത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക പുഷ്പം കണിക്കൊന്നയും ഔദ്യോഗിക പക്ഷി മലമുഴക്കി വേഴാമ്പലുമാണ്. ഔദ്യോഗിക ഫലം ചക്കയാണ്. കേരളത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി ഇ.എം.എസ് നമ്പൂതിരിപ്പാടാണ്. കേരളത്തിന്റെ ഏകദേശം ജനസംഖ്യ 333,876,77 ആണ്. കേരളത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ഉത്സവം ഓണമാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ കേരളത്തിൽ സ്വാധീനമുറപ്പിച്ചതുമുതൽ കേരളം തിരുവിതാംകൂർ,കൊച്ചി,മലബാർ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി തിരിഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്ത്യക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചതുമുതൽ ഐക്യകേരളത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ശക്തിപ്പെട്ടു.

പ്രധാന വിനോദ സഞ്ചാര കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഒന്നായി കേരളം

തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. മലയോരങ്ങളും വനവുമൊക്കെയായി സഞ്ചാരികളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സംസ്ഥാനമാണ് ഇന്ന് കേരളം.

എന്റെ കേരളം

നമ്മുടെ കേരളം എന്തൊരു ഭംഗിയാണ്.

നമ്മൾ നമ്മുടെ കേരളത്ത വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കണം.

നമ്മുടെ കേരളത്തിന്റെ ജനനം 1956 നവംബർ ഒന്നിനാണ്.

കേരത്തിൽ 14 ജില്ലകളാണുള്ളത്.

കേരളം ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

കേരളത്തിൽ 44 നദികളാണുള്ളത്.

കേരളത്തിലെ മിക്കയിടങ്ങളിലും ധാരാളമായ മാലിന്യ നിക്ഷേപം കാണപ്പെടുന്നു.

അവ നമ്മുടെ നാടിന്റെ മനോഹരതയ്ക്ക് ഭീഷണിയായി മാറുകയാണ്.

ആരോഗ്യമുള്ള സമൂഹം ഏതു നാടിന്റേയും സ്വപ്നമാണെന്നിരിക്കെ.

ആ സ്വപ്നത്തിൽ നിന്ന് കേരളം എത്രമാത്രം അകന്നു എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്റെ കേരളം,

<u>ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്</u>

എന്റെ നാട് കേരളമാണ്. ഞാൻ എന്റെ നാടായ കേരളത്തെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നു.

കേരളം ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമിഴ്നാടും കർണാടകയുമാണ്. കേരളത്തിൽ 14 ജില്ലകളാണുള്ളത്. കേരളത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക കലാരൂപം കഥകളിയാണ്. ഔദ്യോഗിക പക്ഷി വേഴാമ്പലാണ്. കേരളത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രധാന മന്ത്രി പിണറായി വിജയൻ ആണ്. കേരളത്തിൽ ഒരുപാട് ഡാമുകൾ ഉണ്ട്. കേരളത്തിലെ പ്രധാന കവികൾ ഇടശ്ശേരി, ചെറുശ്ശേരി, കടമനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ, സച്ചിദാനന്ദൻ, എന്നിവരാണ്. കേരളത്തിൽ കഥകളി, വള്ളംകളി, ഒടീശി, ബരധനാട്ട്യം, തെയ്യം, ഒപ്പന, നാടോടിനൃത്തം

എന്നിങ്ങനെ ഒരുപാട് കലാരൂപങ്ങളുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ പ്രധാന ഉത്സവം ഓണമാണ്. കേരളത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയിയ നദി പെരിയാറാണ്. കെ കേളപ്പനെ കേരളത്തിന്റെ പിതാവായി അറിയപ്പെടുന്നു. കേരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ നാടായതുകൊണ്ടാണ് കേരളം എന്ന പേര് വന്നത്. 1956 നവംബർ ഒന്ന് കേരളപ്പിറവിദിനമായി ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ കേരളം ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടാണ്. നമ്മുടെ കേരളത്തിന്റെ മനോഹരത നാം കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം.

കേരള ഗാനം

എന്റെ കേരളം,സുന്ദര കേരളം
ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമായ
എന്റെ കേരളം
എന്റെ ജനനീയായ കേരളം

മതാവിന്റെ വാത്സല്യം
തരുന്നത് ഞാൻ
പിറന്ന എന്റെ മലനാട്
കേരം നിറഞ്ഞ സുന്ദര സുലഭമീ മലനാട്
താഴ്വരയിലൂടെ കന്നുകാലികൾ മേയുന്ന
വാനത്തിലൂടെ കുരുവികൾ പാറിപറക്കുന്ന
എന്റെ കേരളത്തിൽ മരതകം നിഞ്ഞിരിക്കുന്ന
സുഗന്ധകാറ്റ് വീശുന്ന

കേരളം ഞാൻ പിറന്ന നാടാണ്...

കേരളം

കേരളം കേരളം കേരളം

കേരളം എന്റെ നാട്....

മലയാളമെന്റെ ഭാഷ....

ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്....

എന്റെ നാട് എന്റെ നാട്...

നമ്മുടെ നാട് കേരളനാട

നമ്മുടെ നാട് ഒരുമയുടെ നാട്..

കേരളമെന്റെ നാട്..

മലയാളമെന്റെ ഭാഷ..

കേരളം എന്റെ നാട്..

എന്റെ സ്വന്തം നാട്...

കേരളം..കേരളം...കേരളം...

POPPY AND TINKU

One day Poppy and Tinku went to the park with mummy. They carried a picnic basket with lot of thinks to eat. They also took a ball to play with.
Poppy carried a lot of bread for the ducks.
First they went to the pond. The ducks were happy to see them. Poppy and Tinku fed bread crumbs to the ducks. It was nice to watch the ducks eat the bread.

Then Poppy and Tinku went to the playground.The playground was full of children.They did not find any swing free.Tinku saw his friend mary wawing out to him from the see-saw.Tinku ran to meet her.Poppy waited for her turn at the swing."Don't stand close to the swings,Poppy. You may hurt".said mummy.

Next they went to the see-saw. Tinku and Mary wanted to sit together on one end of the see-saw."The see-saw will not work".shouted poppy."the other end with me only will be up in the air".So they took turns. It was a great fun.

"Come let's eat now"called mummy."you must be hungry,let's find out a cool place to sit down".They sat on a bench near the pond. Mummy took out the food from the basket. They had tomato sandwiches,bananas, oranges and fruit juice with them. After they had finished eating,poppy and

inku cleaned up the place. They put the rubbish and the peels in the basket.

"Let's play with ball now",said Tinku. "I will also play with you"said, mummy. Poppy and Tinku stood on one side and mummy on the other side.

Poppy and Tinku were running and jumping to catch the ball. Mummy did not have to run much. She stood in her place and yet she could catch the ball. Suddenly a small brown dog came running up to them. It jumped up and caught the ball and return back to it's owner."Drop it",said the owner. The dog droped the ball and stood wagging it's tail."Good dog",said Tinku, but he didn't touch the dog.Mummy had told them never to pat any strange dog.

"It's time to go",said mummy.Poppy and Tinku wawed good bye to mary.They walked back home.

THE LITTLE TURTLE

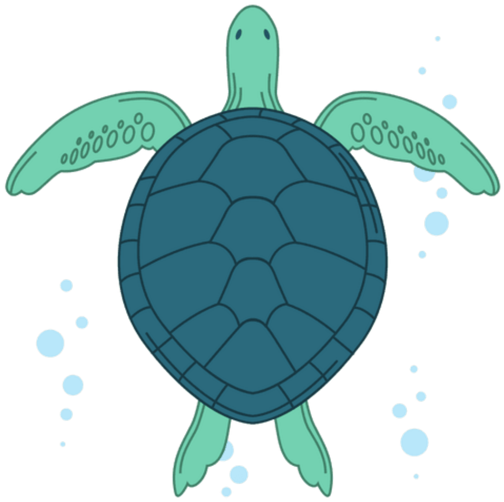

There was a little turtle,

He lived in a box.

He swam in a puddle,

He climbed on the rocks.

He snapped at a mosquito,

He snapped at a flea.

He snapped at a minnow,

And he snapped to me.

He caught the mosquito,

He caught the flea.

He caught the minnow,

But he didn't catch me.

THE GRAIN AS BIG AS HEN'S EGG

THE DISCUSSION

One day some children found, in a ravine, an object shaped like a grain of cone, with a groove down the middle, but as large as a hen's egg. A travaller passing by saw it. He bought it from the children for a penny, he took it to the town and sold it to the king as it was a curious one.

The king called all his wise men , and told them to find out what the thing was, the wise men thought and thought, but coud not make head or tail of it. A few days later, when the thing was lying on a window sill, a hen flew in and pecked at it till she made a hole in it. Then everyone saw that it was a grain of cone.

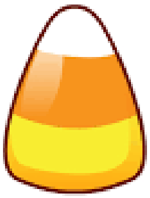

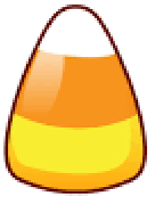

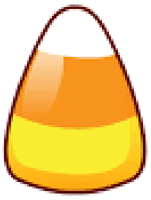

The wise men went to the king and said:
'it is a grain of corn.'
At this the king was much surprised;he ordered the learned men to find out when and where such corn grew. The learned men pondered again, and searched in their books, but could find nothing about it,saw they returned to the king and said:

We can give you no answer. There is nothing about it in our books. You will have to ask the peasants; perhaps some of them may have heard from their father when and where a grain grew to such a size. So the king gave orders that some very old peasants should be brought before him. His servants found one such man and brought him to the king. He was old and bend,pale and toothless. He could just manage to totter into the king's palace with the help of crutches.

The king showed him the grain, but the old man could hardly see it. He took it however, and felt it with his hands. The king questioned him, same:

'Can you tell us ,old man, where such grain grew? Have you ever bought such corn, or sown it in your fields?'

The old man was so deaf that he could hardly hear what the king said and only understood with great difficulty. 'No!' he answered at last,'I never sowed nor reaped any like this in my field nor did I ever buy any such. When we bought corn, the grains were always as small as they are now. But you might ask my father. He might know where such grain grew'.

THE GREAT GRAND FATHER

The king sent for the old man's father, and he was brought before him. He came walking on one crutch. The king showed him the grain and the old peasant, who was still able to see, took a good look at it. And the king asked him:'Can you tell us old man, where a corn like this used to grow? Have you ever bought anything like it, or sown it in your fields?'. Though the old man was rather hard of hearing, he could hear better than his son. 'No,' he said, 'I never sowed nor reaped any grain like this in my field. As for buying, I never bought any, for in my time, the money was not yet in use. Everyone grew his own corn, and when there was any need, we shared with one another,

I do not know where such kind of corn grew. Ours was larger and yielded more flour than the present day grain, but I never saw any like this.

I have, however, heard my father say that in his time, the grain grew larger and yielded more flour. You had better ask him'.

So the king sent for the old man's father. They found him, and brought him before the king. He entered walking easily and without crutches. His eyes were clear, his hearing good and his spoke distinctly. The king showed him the grain, and the old grandfather looked at it, and turned it about in his hand. 'It is long since I saw such a fine grain,' said he, and he bit a piece off and tasted it. 'it's the very same kind,' he added.

THE CORN

'Tell me, grandfather, 'begun the king,'
when and where was such corn grown?
Have you ever bought any like it, or sown
it in your fields?'
And the old man replied:

'Corn like this used to grow every where in my time. I lived on corn like this and the days of my youth and fed others on it. It was such a grain that we used to sow, reap and thrush.' And the king asked: 'Tell me, grandfather, did you buy it anywhere, or did you grow it all yourself?'

The old man smiled. 'In my time,' he answered,'no one ever thought of such a sin as buying or selling bread; and we knew nothing of money. Each man had enough corn of his own'.

'Then tell me grandfather,' asked the king, 'where was your field, where did you grow corn like this?'. And the grandfather answered: 'my field was

god's earth. Wherever I ploughed, it was my field. Land was free. It was a thing no man called his own. Labour was the only thing men called their own.

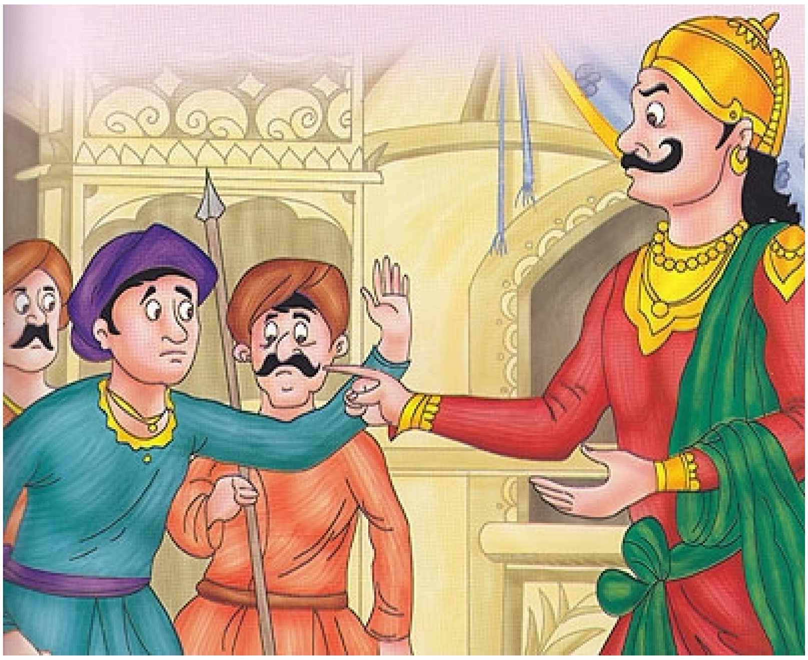

'Answer me two more questions, 'said the king. The first is , why did the earth bear such grain then and has ceased to do so now? And the second is, why does your grandson walk with two crutches, your son with one, and you yourself with none? Your eyes are bright, your teeth sound, and your speech clear and pleasant to the ear, how have thus things comes about?

And the old man answered: 'thus things are so because men has ceased to live by their own labour, and have taken to depending on the labour of others. In olden times, men lived according to god's law. They had what was their own, and coveted not what others had produced'.

THE
PLOUGH MAN

These are the hands whose sturdy labour brings.

The peasants food, the golden pomp of king;

This is the page whose letters shall be seen,

changed by the sun to words of living green;

This is the scholar whose immortal pen,

Spells the first lesson hunger taught to men;

These are the lines that heaven – commanded toil,

Shows on his deed,- the charter of the soil!

LET'S HELP EACH OTHER

Long ago, in a small hut in a forest there lived an old sage. Many young boys came to live with him to study. After many years of studying, they would go away and a new batch of students would come.

One year, a new group of boys came to live with the teacher. They were haughty bunch! These four boys were always fighting with each other. The sage tried to teach them that it was not good to fight each other without any reason. He told them:

“We all are the creations of god. It is our duty to love and help each other, share our things, and avoid quarrelling with each other”.

But they did not pay attention to what the sage had told to them. Every day they would find a new reason to fight with each other. One day the wise teacher decided to teach them a lesson. He called them and said;

“Today we will not study anything, but we will have fun. I have organised a feast. Take a bath and come back soon for the lunch”.

The boys were excited. They ran to the river to have a bath and returned back to the king after the bath. The teacher asked them to sit in a row. And the sage placed a banana leaf in front each one of them. He then served them hot and delicious food of three varieties of rice; two vegetable dishes;

before they could eat, the teacher tied a long, thick stick to the right hand of each boy. “Now you may eat but only use the right hand”. He said to his disciples. The boys picked up the food but their hands not reach their mouths. The stick would not let them bend their elbows. The could feel the smell of the wonderful feast, they could see it before them, but they were unable to eat the wonderful feast that is made by their sage. They were very much frustrated. Then, the teacher said;

“now put the food in the mouth of the boy nearby sitting each of you”.

It was so ,messy and funny, and soon with a lot of laughter all the boys began to feed each other. In no time they felt like old friends. When they had eaten their food, the teacher untied the sticks from their hand and said; “Now you see that our hands are best used to help others, not to fight with each other, I hope you all had learned”. They promised that they would not fight with each others.

TREE

I think I shall never see
A poem lovely as a tree.

A tree whose hungry mouth is prest,
Against the earth's sweet flowing breast.

A tree that looks at god all days,
And lift her leafy arms to pray.

A tree that may in summer wear,
A nest of robins in the hair.

Upon whose bosom snow has lain,
Who intimately lives with rain.

Poems are made by fools like me,
But only god can make a Tree.

Team Little Kites,
Himayathul Islam HSS
School Code: 17091
Kozhikode-1
Ph: 0495 2366922
e-mail: hihssclt@gmail.com